ΧΗΜΙΚΗ ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΗ

18^η Διάλεξη: Δευτέρα 13.05.2024, 09.15-11.00 19^η Διάλεξη: Πέμπτη 16.05.2024, 09.15-11.00 20^η Διάλεξη: Παρασκευή 17.05.2024, 11.15-12.00

ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΙΑΛΥΜΑΤΩΝ ΜΕΡΟΣ Γ

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΟΡΙΣΜΟΣ. ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΧΗΜΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΓΙΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ.

Μοντέλλο χημικού **1/9** δυναμικού

Ένα διάλυμα θα λέγεται **ιδανικό**, όταν <u>για κάθε συστατικό</u>, το χημικό δυναμικό είναι γραμμική συνάρτηση του λογαρίθμου του γραμμομοριακού κλάσματος

$$\mu_i = \mu_i^*(T,p) + RT \ln x_i$$
 (1)
για κάθε i
Ιδανικό διάλυμα

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΟΡΙΣΜΟΣ. ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΧΗΜΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΓΙΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ.

Μοντέλλο χημικού **2/9** δυναμικού

Ένα διάλυμα θα λέγεται **ιδανικό**, όταν <u>για κάθε συστατικό</u>, το χημικό δυναμικό είναι γραμμική συνάρτηση του λογαρίθμου του γραμμομοριακού κλάσματος

- Το πλεονέκτημα του φορμαλισμού της (1) σε αντιδιαστολή με την υιοθέτηση των Ν. Raoult και Henry έγκειται στην ομοιότητα της (1) με τα μοντέλα του *ιδανικού* αερίου μείγματος ($\mu_i = \mu_i^0(T) + RT \ln p_i$) και του *ιδανικού* αερίου διαλύματος –Lewis & Randall ($\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln y_i$)
- Ένα διάλυμα θα είναι ιδανικό όταν η (1) ισχύει μεν για κάθε συστατικό, ωστόσο όχι απαραίτητα σε όλες τις συστάσεις (πχ, έχουμε δει ότι ένα διάλυμα προσεγγίζει ιδανική συμπεριφορά, όσο αραιότερο καθίσταται ως προς όλα πλην ενός συστατικού, δηλ. του διαλύτη)

Αφετηρία για εξέταση αποκλίσεων. Ένα διάλυμα μπορεί να εξεταστεί αρχικά ως υποθετικά ιδανικό, για να εξαχθούν προκαταρκτικά συμπεράσματα. Οι αποκλίσεις των μερικών πιέσεων ισορροπίας από αυτές που «προβλέπουν» οι ιδανικοί νόμοι μπορεί να είναι μεγάλες.

Αφετηρία για εξέταση αποκλίσεων. Ένα διάλυμα μπορεί να εξεταστεί αρχικά ως υποθετικά ιδανικό, για εξαχθούν προκαταρκτικά συμπεράσματα. Οι αποκλίσεις των μερικών πιέσεων ισορροπίας από αυτές που «προβλέπουν» οι ιδανικοί νόμοι μπορεί να είναι μεγάλες.

Ο προλογαριθμικός όρος:

Χημικό δυναμικό του καθαρού i στις (T, p) του διαλύματος

Το μ_i μειώνεται όταν το i εισάγεται στο διάλυμα!

$$\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln x_i$$

< 0

T

Μοντέλλο χημικού **5/9** δυναμικού

Η κλίση της εξάρτησης του μ από την T συνδέεται με τη γραμμομοριακή εντροπία, s

Μοντέλο χημικού **6/9** δυναμικού

Η κλίση της εξάρτησης του μ από την Tσυνδέεται με τη γραμμομοριακή εντροπία, s

 $s_g \gg s_l > s_s$

Μοντέλλο χημικού **7/9** δυναμικού

Η κλίση της εξάρτησης του μ από την Tσυνδέεται με τη γραμμομοριακή εντροπία, s

 $s_g \gg s_l > s_s$

 $\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln x_i$

συνδέεται με τη γραμμομοριακή εντροπία, s

 $s_g \gg s_l > s_s$

Η κλίση της εξάρτησης του μ από τη
νT

Μοντέλλο χημικού δυναμικού

8/9

 $\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln x_i$ < 0

 $s_g \gg s_l > s_s$

Η κλίση της εξάρτησης του μ από την T συνδέεται με τη γραμμομοριακή εντροπία, s

Μοντέλλο χημικού **8/9** δυναμικού

Η κλίση της εξάρτησης του μ από την T συνδέεται με τη γραμμομοριακή εντροπία, s

 $s_g \gg s_l > s_s$

Η εισαγωγή μιας ουσίας και η διάλυσή της έστω και σε μικρή ποσότητα, θα προκαλέσει ταπείνωση του ΣΠ και ανύψωση του ΣΒ

Μοντέλλο

δυναμικού

χημικού

9/9

$$\mu_i^*(T,p) + RT \ln x_i = \mu_i^0(T) + RT \ln p_i \implies$$

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΟΡΙΣΜΟΣ.

ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΧΗΜΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΓΙΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ.

NOMOI RAOULT KAI HENRY

$$\frac{p_i}{x_i} = exp\left(\frac{\mu_i^*(T, p) - \mu_i^0(T)}{RT}\right)$$
(2)

Nόμοι
$$4/10$$

Raoult &
Henry
Ιδανική αέρια φάση
 $A(g),B(g),C(g)...$
 $\overline{}$
 $A(l), B(l), C(l)...$

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΟΡΙΣΜΟΣ. ΜΟΝΤΕΛΛΟ ΧΗΜΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΓΙΑ ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. NOMOI RAOULT KAI HENRY

Fig. 35. Partial pressures of a binary mixture. 19

Nόμοι **9/10** Raoult & Henry

Στην περιοχή του Α $(x_A \rightarrow 1)$:

- Η καμπύλη p_A εφάπτεται της BK (Raoult)
- $p_A^* = (AK)$
- $p_A = p_A^* x_A$

Nόμοι **10/10** Raoult & Henry

Στην περιοχή του Α $(x_A \rightarrow 1)$:

- Η καμπύλη p_A εφάπτεται της BK (Raoult)
- $p_A^* = (AK)$
- $p_A = p_A^* x_A$

Στην <u>ίδια</u> περιοχή, για το B $(x_B \rightarrow 0)$:

- Η καμπύλη p_B εφάπτεται της AL (Henry)
- $K_B = (BL)$
- $p_B = K_B x_B$

φυσική κατάσταση

28

4/15

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ.

ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ (ΔH_{mix} , ΔV_{mix} , ΔG_{mix} , ΔS_{mix}) ΑΝΑΜΙΞΗΣ

Θερμοδυναμικές ιδιότητες ανάμιξης 7/15

$$\mu_{i} = \mu_{i}^{*}(T, p) + RT \ln x_{i} \qquad (1)$$

για κάθε i
$$\left(\frac{\partial \mu_{i}^{*}}{\partial T}\right)_{p} = -\frac{\bar{h}_{i}}{T^{2}} \qquad (2)$$
$$\left(\frac{\partial \mu_{i}^{*}}{\partial p}\right)_{T} = \bar{v}_{i} \qquad (3)$$

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ.

(4)

 $ar{h}_i = h_i$ $ar{v}_i = v_i$

ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ (ΔH_{mix} , ΔV_{mix} , ΔG_{mix} , ΔS_{mix}) ΑΝΑΜΙΞΗΣ

Η ολική ενθαλπία και ο ολικός όγκος του μείγματος είναι:

$$H_{mixture} = \sum n_i \overline{h}_i$$

$$V_{mixture} == \sum n_i \bar{v}_i$$

Αντίστοιχα, **πριν την ανάμιξη**:

$$H = \sum n_i h_i$$
$$V = \sum n_i v_i$$

Θερμοδυναμικές ιδιότητες ανάμιξης **9/15** ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ (ΔH_{mix} , ΔV_{mix} , ΔG_{mix} , ΔS_{mix}) ΑΝΑΜΙΞΗΣ

Η ολική ενθαλπία και ο ολικός όγκος του **μείγματος** είναι:

$$H_{mixture} = \sum n_i \bar{h}_i - V_{mixture} = \sum n_i \bar{v}_i$$

Αντίστοιχα, **πριν την ανάμιξη**:

 $\bar{h}_i = h_i$ $\bar{v}_i = v_i$

$$H = \sum n_i h_i$$
$$V = \sum n_i v_i$$

Θερμοδυναμικές ιδιότητες ανάμιξης **10/15**

(4)
$$\Delta H_{mix} = 0$$
$$\Delta V_{mix} = 0$$

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ($\Delta H_{mix}, \Delta V_{mix}, \Delta G_{mix}, \Delta S_{mix}$) ΑΝΑΜΙΞΗΣ Ελεύθερη Ενέργεια Gibbs και Εντροπία Ανάμιξης $\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln x_i \qquad (1)$ για κάθε i

Ιδανικό διάλυμα

Θερμοδυναμικές ιδιότητες ανάμιξης **11/15**

$$G_{mixture} = \sum n_i \mu_i \xrightarrow{(1)} G_{mixture} = \sum n_i \mu_i^*(T, p) + RT \sum n_i \ln x_i$$

35

ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ (ΔH_{mix} , ΔV_{mix} , ΔG_{mix} , ΔS_{mix}) ΑΝΑΜΙΞΗΣ Ελεύθερη Ενέργεια Gibbs και Εντροπία Ανάμιξης $\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln x_i$ (1) για κάθε i Ιδανικό διάλυμα $\Delta H_{mix} = 0$ Για την Εντροπία της Ανάμιξης: $\Delta G_{mix} = \Delta H_{mix} - T\Delta S_{mix} \Rightarrow$ $\Delta V_{mix} = 0$ $\Delta S_{mix} = -R \sum n_i \ln x_i$ $\Delta G_{mix} = RT \sum n_i \ln x_i$

Θερμοδυναμικές ιδιότητες ανάμιξης **14/15** ΙΔΑΝΙΚΑ ΔΙΑΛΥΜΑΤΑ. ΘΕΡΜΟΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ($\Delta H_{mix}, \Delta V_{mix}, \Delta G_{mix}, \Delta S_{mix}$) ΑΝΑΜΙΞΗΣ Ελεύθερη Ενέργεια Gibbs και Εντροπία Ανάμιξης $\mu_i = \mu_i^*(T, p) + RT \ln x_i \qquad (1)$ για κάθε i Θερμοδυναμικές ιδιότητες ανάμιξης **15/15**

$$\Delta H_{mix} = 0 \qquad \qquad \Delta V_{mix} = 0$$

$$\Delta G_{mix} = RT \sum n_i \ln x_i \qquad \qquad \Delta S_{mix} = -R \sum n_i \ln x_i$$

Θεωρούμε το υδατικό διάλυμα μιας κρυσταλλικής ένωσης A(s).

• Τα δύο συστατικά (H_2O , A) δεν σχηματίζουν στερεά διαλύματα

Η γραφική παράσταση της θερμοκρασίας, στην οποία το διάλυμα βρίσκεται σε ισορροπία με κάποια από τις δύο <u>καθαρές</u> στερεές φάσεις έχει τη μορφή του Σχήματος

C=2

P = 3

 \checkmark

F=1

 $H_2O(g)$ = $H_2O(l), "A"(l)$ A(s)

Θεωρούμε το υδατικό διάλυμα μιας κρυσταλλικής ένωσης A(s).

• Τα δύο συστατικά (H_2O , A) δεν σχηματίζουν στερεά διαλύματα

Η γραφική παράσταση της θερμοκρασίας, στην οποία το διάλυμα βρίσκεται σε ισορροπία με κάποια από τις δύο <u>καθαρές</u> στερεές φάσεις έχει τη μορφή του Σχήματος

3/13

Θεωρούμε το υδατικό διάλυμα μιας κρυσταλλικής ένωσης A(s).

• Τα δύο συστατικά (H_2O , A) δεν σχηματίζουν στερεά διαλύματα

- Εάν ψύξουμε διάλυμα σύστασης R, θα σχηματιστεί πάγος (H₂O(s)),
 σε θερμοκρασία P
- Εάν ψύξουμε διάλυμα σύστασης S, θα σχηματιστεί A(s),
 σε θερμοκρασία Q

Fig. 36. Equilibrium between a pure solid and its solution.

4/13

Θεωρούμε το υδατικό διάλυμα μιας κρυσταλλικής ένωσης A(s).

• Τα δύο συστατικά (H₂O, A) δεν σχηματίζουν στερεά διαλύματα

- Εάν ψύξουμε διάλυμα σύστασης R, θα σχηματιστεί πάγος (H₂O(s)),
 σε θερμοκρασία P
- Εάν ψύξουμε διάλυμα σύστασης S, θα σχηματιστεί A(s),
 σε θερμοκρασία Q

Καμπύλη ΡΤ: καμπύλη του σημείου πήξης του Διαλύτη

Καμπύλη QT: καμπύλη διαλυτότητας της Διαλυμένης Ουσίας Α

Θεωρούμε το υδατικό διάλυμα μιας κρυσταλλικής ένωσης A(s).

• Τα δύο συστατικά (H_2O , A) δεν σχηματίζουν στερεά διαλύματα

Καμπύλη *ΡΤ*: καμπύλη του σημείου πήξης του Διαλύτη

Καμπύλη QT: καμπύλη διαλυτότητας της Διαλυμένης Ουσίας Α

Στόχος: η εξαγωγή σχέσης που θα δίνει την κλίση (εφαπτομένη) σε οποιαδήποτε εκ των δύο καμπυλών

Θεωρούμε το υδατικό διάλυμα μιας κρυσταλλικής ένωσης A(s).

• Τα δύο συστατικά (H_2O , A) δεν σχηματίζουν στερεά διαλύματα

Καμπύλη ΡΤ: καμπύλη του σημείου πήξης του Διαλύτη

Καμπύλη QT: καμπύλη διαλυτότητας της Διαλυμένης Ουσίας Α

Στόχος: η εξαγωγή σχέσης που θα δίνει την κλίση (εφαπτομένη) σε οποιαδήποτε εκ των δύο καμπυλών

- Όταν εφαρμοστεί στη «διαλυμένη ουσία» θα οδηγήσει στη θερμοκρασιακή εξάρτηση της διαλυτότητας
- Όταν εφαρμοστεί στον «διαλύτη» θα δίνει, ύστερα από ολο κλήρωση, την ταπείνωση του σημείου πήξης

Ισορροπία:

 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}$

Η ανάλυση μπορεί να γίνει και για τον Διαλύτη Δ (εδώ: H₂O) με αφετηρία την $\mu_{\Delta(s)} = \mu_{\Delta(l)}$

IΣΟΡΡΟΠΙΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΙΔΑΝΙΚΟ ΔΙΑΛΥΜΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΚΑΘΑΡΟ ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΚΟ ΣΤΕΡΕΟ.
ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΣΗΜΕΙΟΥ ΠΗΞΗΣ - ΔΙΑΛΥΤΟΤΗΤΑ
Iσορροπία:
$$\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}$$

 $\mu_{A(l)}^{*}(T, p) + RT \ln x_A$
 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}^{*}(T, p) + RT \ln x_A$
 $\ln x_A = -\frac{\mu_{A(l)}^{*}}{RT} + \frac{\mu_{A(s)}}{RT}$

IZOPPORIA ANAMEZA SE IAANIKO ALAAYMA KAI ENA KAOAPO KPYSTAAAIKO STEPEO.
TATIEINOZH ZHMEIOY THEHY - AIAAYTOTHTA
9/13
Icopportia:
$$\mu_{A(s)} = \mu_{A(t)}$$

 $\mu_{A(t)}^{*}(T, p) + RT \ln x_{A}$
 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(t)}^{*}(T, p) + RT \ln x_{A}$
 $\mu_{A(s)} = \ln x_{A} = -\frac{\mu_{A(t)}^{*}}{RT} + \frac{\mu_{A(s)}}{RT}$
 $\left(\frac{\partial^{\mu_{i}}/T}{\partial T}\right)_{p,n_{i},n_{j}} = -\frac{\bar{h}_{i}}{T^{2}}$

IZOPPOTIIA ANAMEZA SE IJANIKO DIAAVMA KAI ENA KAOAPO KPYSTAAAIKO STEPEO.
TATEINOZH ZHMEIOY THEHY - DIAAVTOTHTA
Igopportia:
$$\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}$$

 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}^{*}(T, p) + RT \ln x_{A}$
 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}^{*}(T, p) + RT \ln x_{A}$
 $\mu_{A(s)} = -\frac{\mu_{A(l)}^{*}(T, p) + RT \ln x_{A}}{RT} \longrightarrow \left(\frac{\partial \ln x_{A}}{\partial T}\right)_{p} = -\frac{1}{R} \left(\frac{\partial \mu_{A(s)}^{*}/T}{\partial T}\right)_{p} + \frac{1}{R} \left(\frac{\partial \mu_{A(s)}^{*}/T}{\partial T}\right)_{p}$
 $-\frac{h_{A(l)}}{T^{2}} - \frac{h_{A(s)}}{T^{2}}$

ISOPPOTIIA ANAMESA SE IAANIKO AIAAYMA KAI ENA KAGAPO KPYSTAAAIKO STEPEO.
TATTEINOZH ZHMEIOY THEHZ - AIAAYTOTHTA
Incorportia:
$$\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}$$

 $\mu_{A(l)}(T, p) + RT \ln x_A$
 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}^*(T, p) + RT \ln x_A$
 $\mu_{A(s)} = \mu_{A(l)}^*(T, p) + RT \ln x_A$
 $\ln x_A = -\frac{\mu_{A(l)}^*}{RT} + \frac{\mu_{A(s)}}{RT} \longrightarrow \left(\frac{\partial \ln x_A}{\partial T}\right)_p = -\frac{1}{R} \left(\frac{\partial \mu_{A(s)}^*/T}{\partial T}\right)_p + \frac{1}{R} \left(\frac{\partial \mu_{A(s)}^*/T}{\partial T}\right)_p$
 $\left(\frac{\partial \ln x_A}{\partial T}\right)_p = \frac{h_{A(l)} - h_{A(s)}}{RT^2}$ (6)

- Εάν εφαρμοστεί στη διαλυμένη ουσία, δίνει την *T*-εξάρτηση της διαλυτότητας. Πχ, εάν L_A > 0,
 η διαλυτότητα αυξάνει με την θερμοκρασία
- Εάν εφαρμοστεί στο διαλύτη, μπορεί ύστερα από ολοκλήρωση να δώσει την ταπείνωση του σημείου πήξης

Εάν το διάλυμα είναι ιδανικό, θα παραμένει ιδανικό έως $x_\Delta=1$

 $H_2O(g)$

 $H_2O(l), "A"(l)$

 $H_2O(s)$

 $x_{\Delta} \rightarrow 1$

2/18

Η συγκέντρωση της διαλυμένης ουσίας είναι μικρή: $x_A \rightarrow 0$

Κλάσμα Διαλύτη

Εάν το διάλυμα είναι ιδανικό, θα παραμένει ιδανικό έως $x_{\Delta}=1$

Άρα, μπορούμε να ολοκληρώσουμε την (7) εφαρμοσμένη για το Διαλύτη, υπό $p = \sigma \tau \alpha \theta$.

$$\left(\frac{\partial \ln x_{\Delta}}{\partial T}\right)_p = \frac{L_{\Delta}}{RT^2}$$
(7)

 $x_{\Delta} \rightarrow 1$

3/18

Η συγκέντρωση της διαλυμένης ουσίας είναι μικρή: $x_A \rightarrow 0$

Κλάσμα Διαλύτη

Εάν το διάλυμα είναι ιδανικό, θα παραμένει ιδανικό έως $x_{\Delta} = 1$

Άρα, μπορούμε να ολοκληρώσουμε την (7) εφαρμοσμένη για το Διαλύτη, υπό $p = \sigma \tau \alpha \theta$.

 $H_2O(s)$ $H_2O(g)$ $H_2O(l), "A"(l)$

$$\left(\frac{\partial \ln x_{\Delta}}{\partial T}\right)_{p} = \frac{L_{\Delta}}{RT^{2}} \quad (7) \qquad \Rightarrow \quad d\ln x_{\Delta} = \frac{L_{\Delta}}{RT^{2}} dT \quad (8)$$

 $x_{\Delta} \rightarrow 1$

Κλάσμα Διαλύτη

4/18

Η συγκέντρωση της διαλυμένης ουσίας είναι μικρή: $x_A \rightarrow 0$

Εάν το διάλυμα είναι ιδανικό, θα παραμένει ιδανικό έως $x_{\Delta} = 1$

Άρα, μπορούμε να ολοκληρώσουμε την (7) εφαρμοσμένη για το Διαλύτη, υπό $p = \sigma \tau \alpha \theta$.

$$\left(\frac{\partial \ln x_{\Delta}}{\partial T}\right)_{p} = \frac{L_{\Delta}}{RT^{2}} \quad (7) \qquad \Rightarrow \quad d\ln x_{\Delta} = \frac{L_{\Delta}}{RT^{2}} dT \quad (8)$$

$$H_2O(s)$$
 $H_2O(g)$
 $H_2O(l), "A"(l)$

Για την ολοκλήρωση της (8), χρειαζόμαστε την Τ-εξάρτηση της L_{Δ}

Η θερμοκρασιακή εξάρτηση της
$$L_\Delta$$
: $\left(\frac{\partial L_\Delta}{\partial T}\right)_p = \left(\frac{\partial h_{\Delta(l)}}{\partial T}\right)_p - \left(\frac{\partial h_{\Delta(s)}}{\partial T}\right)_p$

7/18

$$\left(\frac{\partial L_{\Delta}}{\partial T}\right)_{p} = \Delta c_{p}$$

$$\downarrow f(T)$$

για μικρές περιοχές Τ

OrokAnpush Kno
$$T=T \in U = T_M$$

 $M - L = \Delta c_p(T_M - T)$ (9) \Longrightarrow $L = L_M - \Delta c_p(T_M - T)$

όπου L_M : η ενθαλπία τήξης στο σημείο τήξης του καθαρού Διαλύτη, T_M

8/18

Αντίστοιχα όρια T : από T = T έως $T = T_M$

9/18

Χρησιμοποιείται για υπολογισμό Μοριακών Βαρών:

• Μετρήσιμες ποσότητες στο 2° μέλος (T) οδηγούν στον υπολογισμό του x (κλάσμα του διαλύτη) Άρα : $x_A = 1 - x$, και από την γνωστή κατά βάρος περιεκτικότητα σε Α, βρίσκουμε το MB της Α.

10/18

Εναλλακτικά, θα μπορούσαμε να έχουμε θέσει:

(8)
$$L \neq f(T), \text{ on ote:}$$

 $\ln \frac{1}{x} \approx \frac{L_M}{R} \left(\frac{1}{T} - \frac{1}{T_M}\right)$

11/18

Εναλλακτικά, θα μπορούσαμε να έχουμε θέσει:

$$L \neq f(T), \text{ onóte:}$$
(8) $d\ln x = \frac{L}{RT^2} dT$

$$\lim_{X \to 1} \frac{1}{x} \approx \frac{L_M}{R} \left(\frac{1}{T} - \frac{1}{T_M}\right)$$

$$\lim_{X \to 1} \frac{1}{x} \approx \frac{L_M(T_M - T)}{RT_M^2}$$

$$\int_{x=x}^{x=1} d\ln x = \int_{T=T}^{T=T_M} \frac{L_M - \Delta c_p(T_M - T)}{RT^2} dT$$

$$\ln \frac{1}{x} = \frac{\left(L_M - \Delta c_p T_M\right)}{R} \left(\frac{1}{T} - \frac{1}{T_M}\right) + \frac{\Delta c_p}{R} \ln \frac{T_M}{T} \quad (10)$$

$$Fevikh \sigma \chi \acute{e}\sigma h K \rho u \sigma k \sigma h c u \sigma h c$$

13/18

∕

14/18

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΑ

15/18

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΑ

16/18

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΑ

0

$$(T_{M} - T) = x_{A} \frac{RT_{M}^{2}}{L_{M}} \quad (12)$$

$$x_{A} = \frac{n_{A}}{n + n_{A}} \approx \frac{n_{A}}{n} \quad (13) -$$

$$\sum_{w \neq 0} \sum_{w \neq 1} \sum_{w \neq 1} \frac{1000}{M_{w}} -$$

$$\sum_{w \neq 1} \sum_{w \neq 1} \sum_{w \neq 1} \frac{1000}{M_{w}} -$$

$$\sum_{w \neq 1} \sum_{w \neq 1} \sum_{w \neq 1} \frac{1000}{M_{w}} -$$

$$\sum_{w \neq 1} \sum_{w \neq 1} \frac{1000}{M_{w}} -$$

L_M: ενθαλπία τήξης καθαρού διαλύτη

T_M: θερμοκρασία τήξης καθαρού διαλύτη

18/18

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΑ –Μέτρηση ταπείνωσης του σημείου πήξης

$$(T_M - T) = m_A \frac{RT_M^2 M_W}{1000 L_M}$$
 (15)

$$(\boldsymbol{T}_{\boldsymbol{M}} - \boldsymbol{T}) = K_f m_A$$

 $K_{f} = \frac{RT_{M}^{2}M_{w}}{1000L_{M}}$ (14) , Κρυοσκοπική Σταθερά Διαλύτη

 m_A : γραμμομοριακότητα διαλ. ουσίας σε mol/kg διαλύτη

(15)
$$(T_{M} - T) = m_{A} \frac{RT_{M}^{2} M_{W}}{1000 L_{M}} \qquad \left(\frac{\partial \ln x_{\Delta}}{\partial T}\right)_{p} = \frac{h_{\Delta(l)} - h_{\Delta(g)}}{RT^{2}} \qquad (6) \qquad h_{\Delta(l)} - h_{\Delta(g)} = L_{M}$$
(17)
$$(T - T_{B}) = m_{A} \frac{RT_{B}^{2} M_{W}}{1000 L_{V}} \qquad \left(\frac{\partial \ln x_{\Delta}}{\partial T}\right)_{p} = \frac{h_{\Delta(l)} - h_{\Delta(g)}}{RT^{2}} \qquad h_{\Delta(l)} - h_{\Delta(g)} = -L_{V}$$

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΚΑΙ ΖΕΣΕΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΛΥΤΩΝ

	K_f /K mol ⁻¹ kg	K_b /K mol ⁻¹ kg
Βενζόλιο	5.12	2.53
Καμφορά	40	-
τετραχλωράνθρακας	30	4.95
Φαινόλη	7.27	3.04
Νερό	1.86	0.51

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΚΑΙ ΖΕΣΕΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΛΥΤΩΝ

	K_f /K mol ⁻¹ kg	K _b /K mol⁻¹ kg
Βενζόλιο	5.12	2.53
Καμφορά	40	-
τετραχλωράνθρακας	30	4.95
Φαινόλη	7.27	3.04
Νερό	1.86	0.51

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ/ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η προσθήκη 100 g μιας ένωσης σε 750 g CCl₄ προκαλεί ταπείνωση του σημείου τήξης του CCl₄ κατά 10.5 K. Υπολογίστε το μοριακό βάρος της ένωσης.

ΚΡΥΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΚΑΙ ΖΕΣΕΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΔΙΑΛΥΤΩΝ

	K_f /K mol ⁻¹ kg	K _b /K mol⁻¹ kg
Βενζόλιο	5.12	2.53
Καμφορά	40	-
τετραχλωράνθρακας	30	4.95
Φαινόλη	7.27	3.04
Νερό	1.86	0.51

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ/ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η προσθήκη 100 g μιας ένωσης σε 750 g CCl₄ προκαλεί ταπείνωση του σημείου τήξης του CCl₄ κατά 10.5 K. Υπολογίστε το μοριακό βάρος της ένωσης.

$$(T_M - T) = K_f m_A$$
 (16)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ/ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η προσθήκη 100 g μιας ένωσης σε 750 g CCl₄ προκαλεί ταπείνωση του σημείου τήξης του CCl₄ κατά 10.5 Κ. Υπολογίστε το μοριακό βάρος της ένωσης.

Μέθοδος.

Θα χρησιμοποιήσουμε την $(T_M - T) = K_f m_A$

10.5 K

(16)

και θα υπολογίσουμε τη γραμμομοριακότητα της διαλυμένης ουσίας. Στη συνέχεια θα βρούμε το μοριακό της βάρος.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ/ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η προσθήκη 100 g μιας ένωσης σε 750 g CCl₄ προκαλεί ταπείνωση του σημείου τήξης του CCl₄ κατά 10.5 K. Υπολογίστε το μοριακό βάρος της ένωσης.

(16)

Μέθοδος.

Θα χρησιμοποιήσουμε την $(T_M - T) = K_f m_A$

και θα υπολογίσουμε τη γραμμομοριακότητα της διαλυμένης ουσίας. Στη συνέχεια θα βρούμε το μοριακό της βάρος. *Λύση.*

 $K_{f,CCl_4} = 30 \ K \ mol \ kg^{-1}$

Ξεκινάμε από την (16) $\Delta T = T_M - T = K_f m_a \Rightarrow m_a = \frac{T_M - T}{K_f} = \frac{10.5 \ K}{30 \ K \ mol \ kg^{-1}} = 0.35 \ mol \ kg^{-1}$

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ/ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Η προσθήκη 100 g μιας ένωσης σε 750 g CCl₄ προκαλεί ταπείνωση του σημείου τήξης του CCl₄ κατά 10.5 K. Υπολογίστε το μοριακό βάρος της ένωσης.

(16)

Μέθοδος.

Θα χρησιμοποιήσουμε την $({m T}_{M}-{m T})$ = $K_{f}m_{A}$

και θα υπολογίσουμε τη γραμμομοριακότητα της διαλυμένης ουσίας. Στη συνέχεια θα βρούμε το μοριακό της βάρος. *Λύση.*

 $K_{f,CCl_4} = 30 \ K \ mol \ kg^{-1}$

Ξεκινάμε από την (16) $\Delta T = T_M - T = K_f m_a \Rightarrow m_a = \frac{T_M - T}{K_f} = \frac{10.5 \ K}{30 \ K \ mol \ kg^{-1}} = 0.35 \ mol \ kg^{-1}$

Άρα, στα 750 g περιέχονται $0.35 \times \frac{750}{1000} = 0.2625$ moles που αντιστοιχούν στα 100 g της ουσίας.

Άρα, το μοριακό βάρος είναι: $M = (100 \text{ g}) \times \frac{1}{0.2625 \text{ mol}} = 381 \text{ g mol}^{-1}$

$$K_{b} = \frac{RT_{B}^{2}M_{w}}{1000L_{v}} \qquad \begin{array}{c} R[=] \quad J \quad mol^{-1} \quad K^{-1} \\ T[=] \quad K \\ M_{w} \quad [=] \quad g \cdot mol^{-1} \\ L_{v} \quad [=] \quad J \quad mol^{-1} \\ 1000 \quad [=] \quad g \cdot K_{0}^{-1} \\ (J \quad mol^{-1} \quad K^{-1})(K^{2})(g \cdot mol^{-1}) \\ (g \cdot K_{0}^{-1})(J \quad mol^{-1}) \\ (g \cdot K_{0}^{-1})(J \quad mol^{-1}) \end{array}$$